

aaret fra 1ste April 1880 til 31te Marts 1881 i en anden Form end den, hvori det var vedtaget af Folkethinget, med Tilføielse, at der ikke i Landstinget er fremsat Begjæring om Nedsættelse af et Føllesudvalg. Skald der i dette Thing maatte være Ønske om at begjære Føllesudvalg, skulde jeg anmode om, at saadan Begjæring maatte blive fremsat ved Slutningen af Mødet. Hvis den ikke fremkommer, naar vi have behandlet de Sager, som vi have paa Dagsordenen, vil jeg antage, at der heller ikke fra Folkethingets Side begjæres Føllesudvalg.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra Tommerup Station til Åssens.

(Den fortsatte 2den Behandling findes i Tidenden Sp. 7711 fg).

Der var til denne Behandling intetendringsforslag stillet. Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Sagb): Jeg finder ingen Anledning til, vistnok til liden Fornøjelse, og jeg maa ogsaa antage, til liden Dølysnung for Thinget, at fremtalde en ny Forhandling om denne Sag, som, jeg kunde næsten sige, for faa Timer siden er bleven forhandlet her i Thinget. Jeg skal blot endnu engang henstille til Thinget, om man maatte finde det vigtigt at træffe Afgjørelse af en Sag, som i Virkeligheden i dette Dieblit ikke foreligger naturlig til Afgjørelse, saa at man kun vilde foregribe en fremtidig Afgjørelse af Spørgsmaalet, naar det Dieblit kommer, da Sagen kan komme til Udførelse, og da Situationen mulig kan være anderledes, end man i dette Dieblit tænker sig. Jeg vil ogsaa gjøre opmærksom paa, at rimeligvis et andet Thing, et Thing, bestaaende af andre Medlemmer, da vil have Afgjørelsen i sin Haand. Det forekommer mig ikke, at der er nogensomhelst Nødvendighed for eller nogen sær Anledning til i dette Dieblit at foregribe Sagens Afgjørelse. Dermed skal jeg lade Sagen gaa til Afstemning.

J. Pedersen: Jeg skal heller ikke indlade mig paa at gjentage Indvendingerne imod den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg skal blot anbefale Thinget at blive staaende ved sin Afstemning ved 2den Behandling.

Tauber: Den ærede Ordfører bemærkede, at, naar denne Sag atter kom til Behandling her i Thinget, hvis den ikke blev afgjort idag, vilde der rimeligvis være et andet Thing end det

nuværende. Det var en høist interessant Dølysnung, der saaledes fremkom fra det ærede Medlem, og jeg antager, at han maa vide nøie Bested om den Sag. Mig bekiendt udløber dette Things Mandat ikke med denne Samling, men der maa altsaa forestaa en Dølysnung, og det er en Tanke, som vistnok maa have væsentlig Indflydelse ikke alene paa denne Sag, men som burde have havt Indflydelse paa mange andre Sagers Afgjørelse, idet man jo stiller sig anderledes til en Sag, naar man veed, at ganske andre Menneker skulle afgjøre den, end naar man selv skal det. Det vilde derfor være mig meget hørt, da den høit ærede Conseilspræsident er tilstede, at faae Bekræftelse paa denne Bemærkning af den ærede Ordfører, om vi altsaa kunne vente en Dølysnung af Folkethinget. Jeg har ikke troet, at, naar vi nu stilles imorgen, eller naar det bliver, vi da stilles for ikke at mødes her igjen. Hvad den her foreliggende Sag angaar, kunde jeg være meget tilbøielig til at lade det blive ved den Diskussion, der allerede har fundet Sted derom; men dels paa Grund af det nye Moment, som er kommet ind i Sagen, dels ogsaa paa Grund af den særegne Stilling, hvori denne og den følgende Sag paa Dagsordenen vilde komme i Sammenligning med den, der er opført sidst paa Dagsordenen, tror jeg dog, at der er nogen Anledning til at overveie, paa hvilken Maade man bør stille sig til disse forskellige Sager. Det er jo nemlig vel bekiendt, at denne og den næste Sag er det ikke fra nogen Side, undtagen maasse fra de ærede Forslagsstilleres Side, Hensigten at faae gennemførte i denne Samling, hvorimod der efter Sigende maasse er større Tilbøielighed til at faae den sidste Sag paa Dagsordenen gennemført. Hvad den her foreliggende Sag angaar, Åssens—Tommerupbanen, forekommer det mig, at, hvis det forholder sig saaledes, at denne Sag ikke skal føres videre end, at dens Behandling her i Thinget skal tilendebringes, er der ingen Marsag til nu at gjentage en Beslutning fra 2den Behandling, der jo staaer ved sin fulde Kraft og afgiver det bedste Vidnesbyrd om den Stemning, den levende Interesse, der er tilstede her, i alt Fald hos Mørtallet, for en Bane fra Tommerup til Åssens, hvilken Interesse jeg forøvrigt meget godt forsaavidt kunde dele, som der maatte være større Marsag til at tage denne Bane for end et halvt hundrede andre Baner her i Landet. Men man er jo udsat for, at der bliver Færre, som ved 3die Behandling stemme for denne Sag, end ved 2den Behandling. De Herrer, som ønske en Åssens—Tommerupbane, maatte af den Grund snarest foretrække, at der ikke blev stemt mere over den Sag, naar den alligevel ikke skal føres igjennem i denne Samling. Jeg skal nu ikke gaa saa vidt at sige, at de Herrer maatte ønske, at, naar denne Bane ikke kommer istand, da heller ikke det ydste Banekjøb maa